

Секція 1

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ: ТРАДИЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ

Kindler Tobias,

Research assistant at the Institute for Social Work and Spaces of the University
of Applied Sciences of Eastern Switzerland (*St. Gallen, Switzerland*)

SOCIAL WORK AS AGENCY OF SOCIAL CHANGE – POLITICAL ENGAGEMENT AND POLICY PRACTICE AMONG SOCIAL WORK STUDENTS AND PROFESSIONALS

Social work and policymaking are closely interrelated. The pioneers of the profession were convinced that social problems were not a consequence of individual mistakes or personal negligence but rather resulted from insufficient social conditions. As such, they advocated for social change and the adoption of better policies for the people they worked with (Cummins, Byers, & Pedrick, 2011; Pritzker & Lane, 2018). Today this type of intervention on the policy level has become a key dimension of social work practice and social work education, supported by the international definition of social work (IFSW, 2014) as well as by various national Codes of Ethics (AvenirSocial, 2010; BASW, 2014; NASW, 2017) and academic publications all around the globe (Benz & Rieger, 2015; Gal & Weiss-Gal, 2013; Haynes & Mickelson, 2000; Jansson, 2018).

While contemporary professional associations, social work practitioners and scholars agree that the profession should engage in policy-related activities, there is still a dearth of empirical data on the actual policy involvement of social work students and social workers. It remains unclear as to what extent, and in what forms, social work students and practitioners are involved in policy processes and what factors influence this kind of engagement (Weiss-Gal & Gal, 2020).

This contribution suggests reporting findings from the first quantitative study on social work students' and social workers' policy engagement in Switzerland (Kindler, 2021). With its federal structure and pronounced decision-making competence on the local level, this country offers interesting insights for research in this specific field. The empirical data of the study was collected by means of an online survey in which 1815 social work students and professionals from all the Swiss cantons participated. The results showed a rather low level of political participation, but in comparison with the Swiss population, it can be classified as average. Hypothesis testing procedures revealed six main factors influencing political engagement of social work students and social workers: (1) political interest, (2) number of memberships in mobilization networks, (3) internal political efficacy, (4) support of political social work, (5) strength of party preference and (6) strength of political ideology.

References

1. AvenirSocial (2010). Swiss Social Workers' Code of Ethics. Berne: AvenirSocial.
2. BASW (British Association of Social Workers) (2014). Code of Ethics. <https://www.basw.co.uk/about-basw/code-ethics>
3. Benz, B., & Rieger, G. (2015). Politikwissenschaft für die Soziale Arbeit. Eine Einführung. Wiesbaden: Springer VS.
4. Cummins, L. K., Byers, K. V., & Pedrick, L. (2011). Policy Practice for Social Workers. New Strategies for a New Era. Boston, MA: Allyn & Bacon.
5. Gal, J., & Weiss-Gal, I. (2013). Social Workers Affecting Social Policy. Bristol: The Policy Press.
6. Haynes, K. S., & Mickelson, J. S. (2000). Social Workers in the Political Arena. Needham Heights, MA: Allyn & Bacon.
7. IFSW (International Federation of Social Workers) (2014). Global Definition of Social Work. <https://www.ifsw.org/what-is-social-work/global-definition-of-social-work>
7. Jansson, B. S. (2018). Becoming an Effective Policy Advocate. From Policy Practice to Social Justice. Boston: Cengage Learning.

8. Kindler, T. (2021, in press). Politische Aktivität von Sozialarbeitenden. Einblicke in ein sich dynamisch entwickelndes Forschungsfeld. In: Dischler, A., & Kulke, D. (Eds.), Politische Praxis und Soziale Arbeit. Opladen: Barbara Budrich.

9. Lane, S. R., & Pritzker, S. (2018). Political Social Work. Using Power to Create Social Change. Cham: Springer International Publishing.

10. NASW (National Association of Social Workers) (2017). Code of Ethics. Washington, DC: NASW. Weiss-Gal, I., & Gal, J. (2020). Explaining the policy practice of community social workers. Journal of Social Work, 20(2), pp. 216 – 233.

Візнюк І. М.,

доктор психологічних наук, доцент кафедри психології та соціальної роботи
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
(м. Вінниця, Україна)

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ УСПІШНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ВИХОВАНЦІВ У ЗАКЛАДАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

В Україні у зв'язку з її інтеграцією в європейський простір відбуваються зміни у ставленні до людей з обмеженими можливостями. Дедалі частіше можна стикнутися з тим, що однією з гострих сучасних соціальних проблем є стан здоров'я дітей та молоді. Стабільно високими є показники дитячої інвалідності. На кінець 2020 року в Україні було майже 136 тис. дітей-інвалідів. Ці дані свідчать про негативну тенденцію зростання чисельності дітей з особливостями психофізичного розвитку, що обумовлює необхідність різних форм соціальної допомоги та підтримки таких дітей.

Організація соціальної допомоги дітям, які позбавлені можливості вести повноцінне життя внаслідок вад фізичного розвитку, потребує, в першу чергу, зміни ставлення суспільства до дітей з особливими потребами та проблеми інвалідності у світі та в Україні зокрема. Внаслідок обмежень у спілкуванні, самообслуговуванні, пересуванні, контролі за своєю поведінкою розвиток цих дітей залежить від задоволення їх потреб іншими людьми, що складає багатогранний процес соціальної реабілітації. Освіта, психолого-педагогічний вплив на особистість є інструментами вирішення однієї з основних проблем у суспільній та державній політиці щодо дітей з обмеженими функціональними можливостями – їх соціальної реабілітації, адаптації та інтеграції у суспільство.

Організації соціально-педагогічної роботи з дітьми та молоддю з обмеженими функціональними можливостями в останнє десятиріччя присвячено ряд праць вітчизняних та російських науковців [1 – 2]: І. Зверева, І. Іванова, А. Капська, В. Ляшенко, Н. Мирошніченко, О. Молчан, В. Тесленко, Є. Ярська-Смірнова та ін. Відомими і значущими є дослідження Г. Дульнева, Ж. Шиф, В. Петрової, К. Турчинської, А. Висоцької, в яких доведено високу ефективність корекційного навчання, внаслідок якого відбуваються позитивні зміни в розвитку психіки, соціальної адаптації цих дітей [3].

Метою статті є вивчення соціально-психологічних умов успішної адаптації вихованців у закладах інклюзивної освіти. *Основним завданням* проблеми є емпіричне дослідження шляхів адаптації та інтеграції у громаду дітей з обмеженими функціональними можливостями. Для емпіричного дослідження нами було проведено психодіагностичну методику «Багаторівневий особистісний опитувальник «Адаптивність» (МЛО-АМ)» А. Маклакова і С. Чермяніна та методи математичної статистики (описова статистика, знаходження середніх величин). Експериментальна база дослідження: Центр реабілітації «Гармонія» ім. Р. Панасюк.

В Україні поступово переходять від терміну «інвалід» до більш гуманного: «особа з обмеженими функціональними можливостями».

Особа, яка має функціональні обмеження – це особа, яка має тимчасові або постійні порушення у фізичному та (або) психічному розвитку і яка потребує особливих умов в